

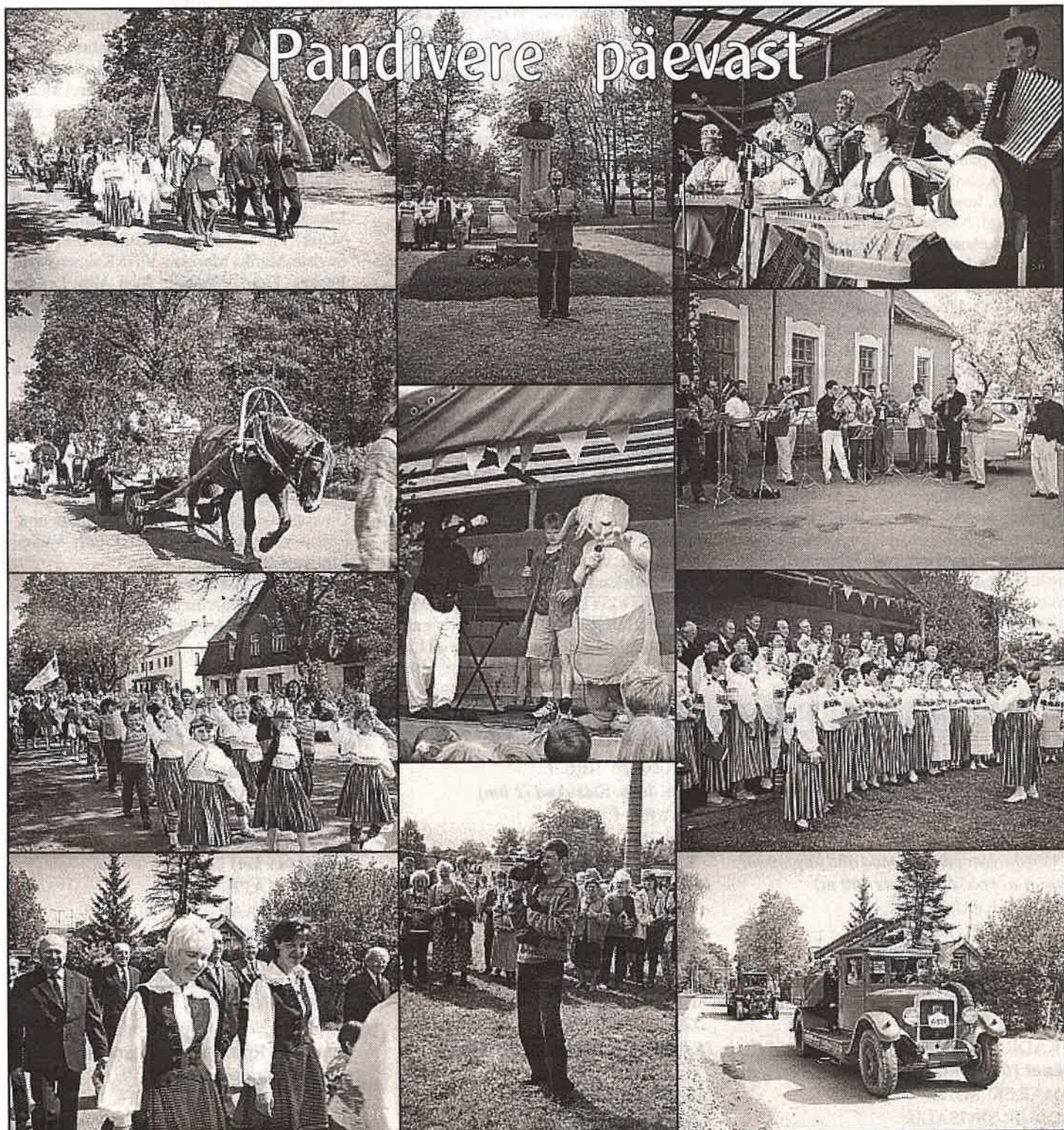
VÄIKE-MAARJA VALLA

Infoleht

Juuni 1996

Nr. 6 (38)

Pandivere päevast

Pandivere päevast

1. juunil toimus Väike-Maargas 9. Pandivere päev, mis algas lõbusa rongkäiguga gümnaasiumi algklasside maja juurest. Rongkäik, mille puhkpilliorkester keskväljakul mõnusa marsirütmiga vastu võttis, suundus Jakob Liivi parki, kus päeva avasõnad ütles vallavolikogu esimees Olev Liblikmann. Meie valla rahvast tervitas ka VMPS-il külas olnud Taani talupidaja, Tommerupi kommuuni volikogu aseesimees Karl Ejnar Drud (temaga koos viibis Väike-Maargas veel volikogu liige Lars Volsgaard).

Kuna seekordne Pandivere päev oli kuulutatud seltside päevaks, lõid kõik kolm meie vallas tegutsevat seltsi selle ettevalmistamisele ja läbiviimisele agaralt kaasa. Põllumeeste selts tähistas oma 100. sünnipäeva ja viis sel puhul läbi mitu huvitavat üritust. Puššipallivõistlus oli vaatajate jaoks ehk põnevaim, kuid huvitav ja paljupakkuv oli kõik muugi. Naisselts viis õpilastele edukalt läbi kodukohateemaliste kirjandite võistluse ja sisustas rahvamaja kena kohviku. Kiitsi-Vao Maanaiste Seltsi käsitööd olid koos õpilaste ja täiendõppekursustel osalenute töödega üles seatud Väike-Maarja Muuseumi. Silmailu oli seal üllatavalt palju. Kes külastas, see kindlasti nautis. Täna siinkohal kõiki seltselt Pandivere päeva õnnestumisele kaasaaitamise eest ja soovin jätkuvalt aktiivsust meie külaelu edendamisel.

Taidlejate kontserdid on ikka olnud meie kodukandipäeva kandvaimaks osaks. Nii ka seekord. Oli tõepoolest, mida vaadata ja kuulata. Kokku toimus kuus kontserti. Esinemas olid puhkpilliorkester, laste kollektiivid (tantsurühmad, liikumisrühmad, laululapsed, mudilaskoor, poistekoor), "Härmalõnga" tantsurühm, segakoor "Helin", rahvapilliansambel, rahvatantsu nais- ja segarühm, peotantsijad, Tarvo Kruup oma kitarrimängu ja lauludega, kammerkoor, TIP-

TÄPI laululapsed.

Palju tänu kõigile taidlejaile ja nende juhendajaile Vallo Taarile, Aino Lukmanile, Regina Altrovile, Kirsti Pajole, Sirje Sõnumile, Ene Ruubelile, Irene Kaldmale, Arno Kasemaale, Sirje Luigele, Ivi Lõometsale, Tarvo Kruubile, Eve Heinale, Tiia Argosele. Eriti südamlikud tänusõnad ütlen siinkohal Mare ja Vallo Taarile nii Pandivere päeva ettevalmistamise ja selle ladusa kulgemise kui ka Väike-Maarja Rahvamaja ja kogu meie kandi kultuurielu järjepidevuse hoidmise ning edendamise eest!

Rattarallil oli sellel aastal üle 60 osaleja. Aitäh Ants Rikbergile ja õppekeskuse rahvale selle läbiviimise eest!

Paariskorvpalliturniiril osales 10 võistkonda. Parimaiks osutusid Remy Aare ja Krister Kindel, Randar Luts ja Silver Sökk ning Kunnar Kungla ja Raul Jermolajev. Võistluse viisid läbi Rein Jakobson ja Georg Suurvarik.

Laste asfaldijoonistuste võistluse korraldasid Eda Erras ja Urve Urb. Tublimad väikesed joonistajad olid Stina TIIGIMÄE, Karl SEPP, Külli URB, Tairi KUUSK, Anni ATNTON, Helina ANSLAN, Gudrun METS, Taavi TAAR, Allan RUBERG ja Kristiina JÜRNA.

Lastel oli tore lustida batuudil, eriti aga meeldis neile kohtumine OTTO-TRIINUGA.

Lahendatud võtmemoistatusi toodi tagasi 77. Õigesti lahendanute vahel loositi välja 6 meie firmade poolt välja pandud suurepärase auhinda. 5 liitrit piima usaldusühingult Ebavere Suurtalu võitis Martin PAAS, aktiivselt Vao Agro poolt välja pandud suitsuvorsti kangid võitsid Reigo SAARMAS ja Paul KIVISTU, ühistu MEIER kinkepaki Valter KRÜGER, vallavalitsuse punutud kandiku Helju LEPP. Peaaunuhinnaks oli Lindal Private Ltd meistriteeste poolt valmistatud

diivanilaud. Selle võitis Relika MARIPUU. Täna Irene Kaldmat võtmemoistatuse koostamise eest.

Õpetussõnu vana tuletõrjetehnika kasutamise kohta ütlesid ja meeldivat meelelahutust pakkusid Oisu pritsimehed Järvamaalt.

Kohtumisel vallavolikogu ja -valitsusega tunti põhiliselt huvi kohalike omavalitsuste valimiste ja maaküsimuste vastu.

Ka laat oli omamoodi tore ettevõtmine ja tundus, et vajalikki.

Päev lõppes tantsuõhtuga Väike-Maarja Rahvamajas, kus diskorütmid vaheldusid ansambli PAP muusikaga.

Pandivere päeva ettevalmistamisel langes põhiline vastutus korraldustoimkonnale, mis alustas tööd juba märtsikuu alguses ja kuhu kuulusid Mare Taar, Vallo Taar, Kaarel Moisa, Mihkel Mänd, Olavi Lossi, Irene Kaldma, Ellu Moisa, Ants Rikberg, Mart Lepik ja Arvo Kukk. Palju tänu teile kõigile meeldiva ja ladusa koostöö eest. Abiks olid veel Luule Klaats, Eve Veermäe, Rein Orro, Raimo Maasik, Lea Mäesepp, Maire Ummik, Heli Vettik, Virve Viikmaa, Kristiina Albi, Külli Suviste, Marika Maripuu, Viive Kalmet, Aivar Jalakas, Ekke Vöhandu, Jaan Albi, Lembit Tealane, Kalev Veiler ja veel paljud, paljud teisedki. Aitäh teile kõigile, kes te aitasite kaasa meie kodukandipäeva õnnestumisele!

Mitmed firmad olid meelsasti nõus osa kohustusi ja kulutusi enda kanda võtma. Aitäh Avo Ettile ja AS-le Artes, Gennadi Luhale ja AS-le Oma, Tõnu Kuusele ja AS-le Lindal Private Ltd, Jüri Vilimaale ja AS-le Kaarma, Elmu Evestusele ja ühistule Meier, Aivo Uustallile ja AS-le Vao Agro, Ilme Rikken-Gavrinskile ja UÜ-le Ebavere Suurtalu ning Lääne-Virumaa Politseiprefektuuri Väike-Maarja jaoskonnale.

Järgmine Pandivere päev on kümnes. Ootame selle läbiviimiseks palju huvitavaid ettepanekuid telefonidel 61 745 ja 61 037.

Ilve TOBRELUITS

PANDIVERE RATTARALLIST

Pandivere päeva raames viidi Väike-Maarja Õppekeskuse organiseerimisel läbi järjekordne, s.o. juba kuues rattaralli, osavõtjaid oli 63.

Võistlusklasside paremad olid järgmised:

kuni 6-a. poisid (distsants 800 m)

KLEN KRÜNBERG
EERO KRUTÖH
ERGO MANNINEN

kuni 6-a. tüdrukud (800 m)

ANN AOSAAR
KRISTI NEIDRA
KADRI KUUSK

7 kuni 10-a. poisid (2 km)

MAREK SUITS
LAUR SINISALU

MARGUS NIRGI

7 kuni 10-a. tüdrukud (2 km)

LAURA ROHTLA
BIRGIT VÖIDULA
KRISTIINA VÖIDULA

11 kuni 14-a. poisid (8 km)

TÖNIS HINNOSAAR
RAINIS KRUUP
KEIO NOORLIND

11 kuni 14-a. tüdrukud (8 km)

HELEN ROHTLA
GRETE MÜNTER

15 kuni 18-a. noormehed (45 km)

RANNO AUN
VARMO KASKEMAA
KRISTJAN KINK

15 kuni 18-a. neiud (8 km)

KÄTLIN JURTMOM

naised (8 km)

MALLE ROHTLA

mehed (45 km)

PEEP KÄTT
AGUR VAAP
AARNE VETTIK

Esimest aastat võisteldi ka ühel rattal sõidus ja aeglussõidus, mõlemad alad võitis MARKO NEEM.

Sellela oli järjekordne rattaralli lõppenud. Kohtumiseni järgmisel s.o. VII rattarallil järgmisel aastal.

Ants RIKBERG

100 AASTAT VÄIKE-MAARJA PÖLLUMEESTE SELTSI SÜNNIST

Väike-Maarja Põllumeeste Selts (VMPS) tähistas Pandivere päeval 100 aasta möödumist seltsi asutamisest (05.06.1896 vkj.)

Seltsi ja tema eestvedajate tähtsust Vao valla, Väike-Maarja kihelkonna ja Viru-maagi elus tsaari- ja I iseseisvuse ajal on raske üle hinnata. Sellest on hästi kirjutanud Eduard Leppik seltsi ajalugu käsitlevas aastapäevaks ilmutatud kodu uurimuslikus raamatus: "VMPS-i tegevusest võib õppida teadmiste hindamist, organiseeritud üksmeelset tööd ja julget pealehakkamist, mis pole ainult pool võitu, nagu ütleb vanasõna, vaid ka ainus võimalus kindlustamaks eesti rahvale otsustav liikumine vaba ja loominguilise tuleviku suunas." (lk.65) Raamat sisaldab peatükid seltsi organisatsiooni, majandusliku ja kultuurharidusliku tegevuse kohta, allikate (204 nimetust) ja isikunimede (670 nime) registri, 33 fotot ja piirkonna värvitrükis, A3 formaadis kaardi Aburist Nõmmeni ja Kuelt Määrini. Raamat on heaks abimeheks kodukoha ajaloo ja siin tegutsenud isiksuste kohta nii tavalugejale kui uurijale. Raamat ilmus paljude sponsorite toel. Siinkohal veel kord siiras tänu kõigepealt autorile Eduard Leppikule aastatepikkuse sihikindla töö eest ja toetajatele: Väike-Maarja Vallavalitsus, Hoiu-Laenu Ühing, firmad Aico, Kaarma, Müüriku, Viru Press ja Viru Ölu ning aitajatele, nagu Väike-Maarja Gümnaasium, Õppekeskus, Muuseum, Meier, paljud talupered ja teadjad inimesed. Raamat tuleb müügile Väike-Maarja Muuseumis, postkontoris ja seltsi koosolekutel. Sissetulekud lubavad mitmekesistada seltsi tegevust, kutsuda lektoreid, käia õppereisidel, osta uuemat kirjandust jpm.

Raamatu käsikiri ja muuseumides leidunud materjalid ärgitasid jätkama VMPS tööd. Leidus veel 30-ndate aastate seltsi liikmeid (H.Varik, O.Paluoja, A.Praks, E.Kleimann, K.Kalev) ja juba varisenud liikmete poegi-tütred, kes 5. augustil 1995.a. Väike-Maarja Põllumeeste Seltsi jälle tegutsema panid. Kahjuks peame töötama n.ö. ebaametlikult, sest meie soov end arvele võtta asutamisküüpäevaga 05.06.1896.a. ei leia veel ametivõimude poolt aktsepteerimist ja eeldab seadusandluse muutmist.

Aga seltsi tegutseb ja on maakonnas aktiivsemate kirjas. Suuremaks ettevõtmiseks kujunes seltsi 100.aastapäeva tähistamine, millest kokkuvõtlikult allpool ja tõsiselt proovile pannakse meie ühistegelikud võimed Hillar Vahermaa poolt meile kasutada antud maa harimisel.

Seltsi 100. aastapäeva puhuks valmisid varasemate eeskujul seltsi lipp, vapi kavand, aurahad ja aukirjad. Toimus seltsi ajalugu ja omaaegset maaelu käsitlev konverents. Pandivere päeval pakkusime noorukitele traktori-vigursõidu võimalust, koos valla-valitsuse ja puhkpilliorkestriga aga rahvale puššpalli-show'd.

Konverentsi pidulikumas osas ütles avasõnad seltsi asjaajaja ja juba ennesõjaaegne juhatus liige, nüüdne auliige, lugupeetud Harri Varik. Ta tegi tagasivaate põllumeeste seltside tekkimisele Euroopas üldse ja soovis meie seltsile head käekäiku.

Allakirjutanu pidas oma sõnavõtu seltsi tähtsaks ülesandeks talunike õhutamist ühistegevusele. Oli ju ühistegevus see, millega majanduslikult surutisest välja tuldi nii tsaariajal kui kolmekümnendate lõpul.

Juba rongkäigus kanti talunike ees seltsi taastatud lippu (kavand heraldik Priit Herodeselt). Nüüd õnnistas selle EELK Simuna koguduse õpetaja Tauno Teder toonitades lipu ühendavat jõudu läbi pikkade aastasadadegi.

Seejärel meenutati vaikusel hetkel sõdades, Siberis ja eluvõitluses maamulda varisenud seltsi liikmeid ning anti seltsi taastanud allikmetele ja ajalooramatute autorile üle tänukirjad ja medalid TÖÖ JA HOOLSUSE EEST.

Seltsi õnnitlesid tema juubelpäeval vallavolikogu ja -valitsus andes üle südamliku auaadressi ja toetussumma. Kauged külalised Tommerupi ja lähemad Viljandi, Tartu ja Koeru põllumeeste seltsidest ütlesid häid sõnu, meid pidas meele ka pr. Reet Kõiv. Põllumehe hingele armsaid laule esitasid II A klassi poisid õpetaja ja taluperenaise Sirje Sõnumi juhatusel.

Konverentsi II poolajal peeti 8 ettekannet. Nende kohta loodame koostada teeside kogumiku.

Kõik sündmused jäädvustas videolindile Meelis Mähiste, ettekannete fonogrammid võttis muuseumi tarvis üles Ellu Moisa, fotosid leidub nüüd mitmeski taluperes.

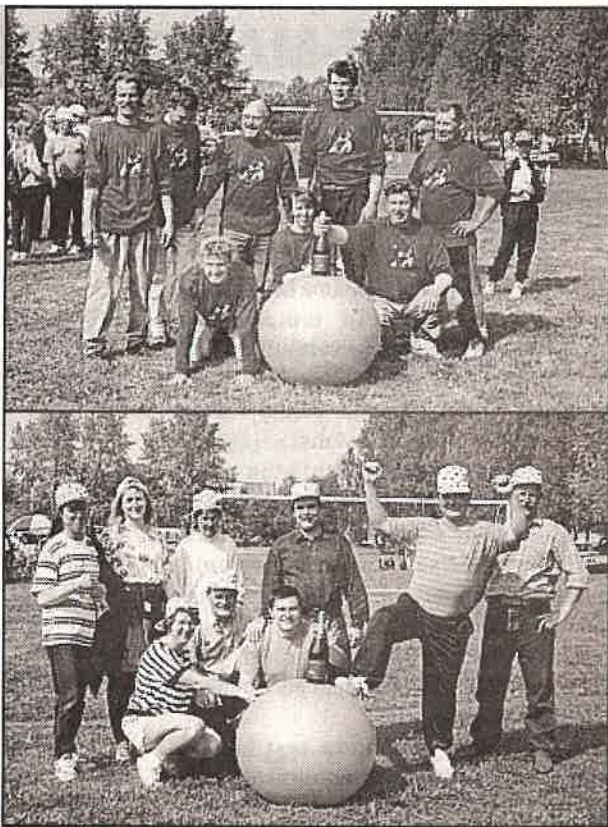
Aitäh kõigile korraldajatele ja abilistele; loodame, et meie pingutused aitavad kaasa seltsielu edendamisele Väike-Maarjas ja talupidajate hulgas.

Mart LEPIK

VMPS teated:

MIS OLI ...

- * VMPS koosolekul 25.05.96.a. osales vaid 9 inimest (hilise kevade põllutööd?).
- * Patrullteenistuse komissar hr. Lembit Kalda selgitas uuemaid liiklusalaseid nõudeid traktorite, autode ja haagiste kohta ja vastas hulgale küsimustele.
- * Toimkonnad teatasid aastapäeva ette-

valmistustest: raamat, lipp, aukirjad ja aurahad on valmis, probleeme on lipu-vardaga; puššpalli saame, reeglid tuleb ise teha; ettekanded toimuvad kavakohaselt; 5 talu on valmis vastu võtma talumatka huvilisi, koolid on saanud vastavad teated-tutvustused; aastapäeva tähistamise ajakava on kooskõlastatud Pandivere päeva komisjoniga. Rendimaa harimine käib, aga visalt.

* Sakust, ETKL-st saadeti taluraamatupidamisprogrammi uue versiooni (tekkepõhine) juhendmaterjal. 27.juulil TALU-PÄEVADEL Jänedal on ametlik tutvustus.

* Siseministeeriumi arenguosakond jagab valla- ja maavalitsuste kaudu asjalikele külaarenguprogrammidele toetust. Esitasime vajalikud paberid oma tegevuse ja plaanide kohta koos paarikümne teise kandidaadiga. Maakonnakomisjoni otsus oli positiivne.

* VMPS 100.aastapäeva üritused läksid kavakohaselt (vt. maikuu Infoleht). Sellest on käesolevas lehes omaette sõnum.

MIS TULEB ...

- * 08.06.96 toimub Eesti Õigusjärgsete Omanike suurkogu Tallinnas Rahvusraamatukogus, kuhu meiega oleme kutsutud.
- * VMPS perede juunikuu kokkusaamine toimub JAANIÕHTUL, pühapäeval, 23.06.96.a. kell 18.00 TEHNO sauna juures nagu mullugi. Hea tuju, pilli- ja lauluviisid ning peenem söögikraam ühisele lauale palume lahkelt kaasa võtta; õlu ja õllekõrvane on kohapeal. Vaatame aastapäeva videofilmi ja tellime pilte. Saame tutvuda lähedusse ehitatava-planeeritava puhkealaga.

Mart LEPIK

VÄIKE-MAARJA VALLA HEAKORRA EESKIRI

I Üldsätted

1. Käesolev eeskiri sätestab heakorra nõuded ning põhimõtted Väike-Maarja valla haldusterritooriumil.

2. Territooriumi või kinnistu(krundi) valdaja on kohustatud tagama heakorra ning rakendama meetmeid tema maa-ala reostamise ja risustamise vältimiseks. Juhul kui territooriumi korrashoiu kohustust ei ole võimalik või otstarbekas panna valdajale (territooriumi suurus vms.), jagatakse territoorium puhastusaladeks, mis määratakse vallavalitsuse olmekomisjoni poolt. Kui ei ole määratud teisiti, siis hoonetevahelise maa-ala jagamisel puhastusaladeks on nende piiriks hoonetevaheline telgjoon.

3. Kevadised heakorratööd vallas (s.h.prahi põletamine) peavad olema läbi viidud seisuga 31.mai.

4. Eeskirjade rikkumise eest kuuluvad vastavalt haldusõiguserikkumiste seadustikule haldusvastutusele võtmisele haldusõiguserikkumise toime pannud füüsilised isikud.

5. Eeskirja rikkumise protokoll on volitatud koostama, asja arutama ja halduskaristust määrama Väike-Maarja Vallavolikogu poolt volitatud ametnikud ja Väike-Maarja Politseijaoskonna politsei-ametnikud.

II Üldkasutatavad -ja tootmisterritooriumid

1. Nõuded

1.1. Üldkasutatavad teed, tänavad, teepeenrad ja kõnniteed, samuti tootmisterritooriumid peavad olema alaliselt puhastatud, talveperioodil läbi viidud lumetõrjetööd.

1.2. Üldkasutatavate teede peenrad peavad olema niidetud ja teeäärsed alad koristatud prahist (teevaldajate) poolt.

1.3. Üldkasutatavad metsad ja parkmetsad tuleb koristada olmeprahist jm. reeglina lähikonna majade valdajate poolt. Iga üksikjuhtum kuulub läbivaatamisele ja täpsustamisele olmekomisjoni poolt.

1.4. Haljasalad, pargid ning ettevõtjate tootmis(sise)territooriumid ja olmekomisjoni poolt neile kinnitatud puhastusalad peavad olema niidetud, hekid pügatud, võsa raiutud, side- ja elektriliinide all kasvavad puud peavad olema kärbitud.

1.5. Ühissõidukite peatuskohad, kõnniteed ning hoonete välistrepid tuleb puhastada lumest ja jääst. Ühissõidukite peatuskohad, libedad kõnniteed ja sõiduteede tõusud, langused ja ristumiskohad peavad olema

liivatatud. Kõnniteede puudumisel tuleb liivatada sõidutee 1 m ulatuses.

1.6. Puhastusala ulatub krundi piirist tee, tänava telgjooneni, hoonetevahelise maa-ala puhastusala piiriks on nendevaheline mõtteline telgjoon. (Välja arvatud lumetõrje).

1.7. Tänavatel, kus kasutatavad maa-alad on ühel pool, peab puhastama nii sõiduteed kui ka mõlemapoolse kõnnitee ja teepeenra.

1.8. Üldkasutatavatesse kohtadesse reklaamistendide, tõkkepiirete, lillevaaside, prügiurnide, pinkide või telefonikabiinide paigaldamine ning üksikute puude mahavõtmine tiheasustusega aladelt võib toimuda ainult olmekomisjoni loal.

1.9. Tänavakaubanduspunktide (kioskid, paviljonid, haagised, letid jms.) paigaldamine üldkasutataval maa-alal tuleb kooskõlastada olmekomisjoniga.

1.10. Prügi äravedu alevikest ja küladest toimub olmekomisjoni poolt määratud korras.

1.11. Prügi konteinerid ja prüginõud peavad asetsema tihendatud pinnasest alusel, võimalusel betoonist või asfaltbetoonist alusel.

1.12. Peab olema tagatud koristusmehhanismidega juurdepääs prüginõudele ja konteineritele. Jäätmete kogumisenõud peavad olema suletavad ja suletud. Konteinerite ümbrus peab olema puhas olmeprügist.

1.13. Prügiveo ning prügi konteinerite korrashoiu tagab nende valdaja.

1.14. Veoste (kauba) peale- ja maha laadimisel mahapudenenu prahi peab kaubavedaja viivitamatult koristama.

1.15. Vedusid teostavad isikud on kohustatud tagama sõidukite ja mehhanismide puhtuse ning tagama veose mittemahavalgumise või pudenumise või selle juhtumisel koristama sõidutee.

1.16. Liiklus õuealadel peab toimuma vastavalt liikluseeskirjade §-dele 170-175.

1.17. Põllumajandustehnikal jt. suuregabariidilistel veokitel on lubatud Väike-Maarja alevikus parkida ainult endise KEKi parkimisplatsil või ME Tehno parkimisplatsil.

1.18. Ehitusmaterjal, tagavaraosad jms. vajalik inventar peab asetsema laos või laoplatsil ning peab olema korrastatult paigutatud.

1.19. Laste mänguväljakutel tuleb organiseerida liiva vahetamine vähemalt üks kord aastas. Peab olema tagatud väikevormide hooldus ja remont.

1.20. Väetise ja mürgihoidlad peavad olema lukustatud. Tühja taarat, kotte jms.

tuleb hoida hoones või varjualuses. Mürgihoidlad peavad olema eraldiasuvates hoonetes ja tarastatud. Väravad lukustatud.

1.21. Välisõnnikupatarei asukoht ja ladustamistingimused tuleb kooskõlastada keskkonnanõunikuga. Sõnniku ladustamisel on kohustuslik kasutada põhku, turvast või saepuru. Asfalteeritud alusega hoidlate külgsevad peavad välistama virtsa väljavalgumise hoidlast.

1.22. Katustele kogunev vihmavesi tuleb juhtida sõnnikuhooldlast ja sõnnikuveoga seotud pindadelt eemale (näit.kruusast või kruusliivast дренаži kaudu maa sisse).

1.23. Heitveekaevud peavad olema veetihedad, heitvee väljavedu kaevust peab toimuma vastavalt vajadusele spetsialiseeritud masinatega.

1.24. Heitveemahutite, kanalisatsiooni-kaevude ja teiste maa-aluste mahutite luugid peavad olema ohutud ja alaliselt suletud.

1.25. Vedelkütte- või ammoniaagihoidlad peavad asetsema betoneeritud külgsevadega alustel.

2. On keelatud:

2.1. Reostada ja risustada territooriume (s.h.metsa) rikkuda või saastada maad jäätmete, heitvee, või muude kahjulike ainetega, hävitada teepeenral kemikaalidega umbrohtu või kahjustada maad mõnel muul viisil.

2.2. Lõhkuda, kahjustada või ümber paigutada tänava inventari ja kujunduselemente ning pargiinventari (urne, lillevaase, pinke, valgusteid, skulptuure, ukseilte, liiklusmärke, suunaviitasid, tänavate nimesilte, majade numbrimärke, lipuvardahoidjaid, ehituspiirdeid, tõkkepiirdeid, reklaami, vihmaveetorusid jne.)

2.3. Parkides ja haljasaladel põletada kulu, puulehti ja oksa, erandjuhtumid tuleb kooskõlastada olmekomisjoniga. Tootmisterritooriumidel põhu ja kulu põletamine.

2.4. Välja panna teateid, kuulutusi, reklaami või plakateid selleks mitteettenähtud kohta.

2.5. Jätta kaubandusinventari, taarat või prahti pärast kauplemisaja lõppemist müügikohale.

2.6. Vigastada või omavoliliselt raiuda puid, põõsaid, noppida peenralt lilli, võtta istikuid.

2.7. Kasutada üldkasutatavaid maa-alasid kütte-, ehitus- või muu materjali hoidmiseks ilma olmekomisjoni loata.

2.8. Kasutada soola või soolaliiva libedusevastases tõrjes kõnniteedel.

2.9. Visata prügi konteineritesse vedelaid jäätmeid, tuleohtlikke ning toksilisi aineid,

samuti asju, mis ulatuvad prügikonteinerist välja või takistavad nende tühjendamist.

2.10. Vedada prügimäele toksilisi aineid ja nende jäätmeid, kütte- ja määrdeõlide jääke ning teisi tuleohtlikke ja kahjulikke aineid, vanametalli ja metallijäätmeid, samuti tootmises ja talupidamises tekkinud loomajäätmeid.

2.11. Kasutada toksilisi aineid kehtestatud korra vastaselt.

2.12. Valada kütte- ja määrdeõlisid, toksilisi või teisi kahjulikke aineid kanalisatsiooni, veekogudesse või maapinnale.

2.13. Teha õli- ja määrdeainete vahetust selleks mitteettenähtud kohtades. Pesta sõidukeid veekogudes ja lähemal kui 10 m veepiirist.

2.14. Jääkõlvide, autokummi jne. gaasi, tahma ning muid kahjulikke põlemise jääksaadusi sisaldavate jäätmete töötlemine ilma olmekomisjoni kooskõlastuseta.

2.15. Kasutada sõidukeid, mis ei ole vastavuses liikluseeskirjadega (müra, heitgaasid, välimus jne.). Sõita ja parkida sõidukeid haljasaladel või muudes selleks mitteettenähtud kohtades.

III Üldkasutatavad- ja tootmishooned, elamud ja nende krundid

1. Nõuded

1.1. Hoonete trepid peavad olema terved, puhastatud prahist, lumest ja jääst.

1.2. Hoonete katused ja räästad peavad olema puhastatud varisemisohtlikust jääst ja lumest ning muudest varisemisohtlikest materjalidest.

1.3. Riigilippude ja valla sümbolite (lipp, vapp) kasutamine peab toimuma vastavalt kehtestatud korrale.

1.4. Tiheasustusega aladel hoonete konstruktiivsete lahenduste muutmine, avatäidete (uksed, aknad, rõdud, lodžad) väljavahetamine muudetud kujul ja muud fassaadide muutmised (värvimine, detailide muutmine, fassaadide kujunduselementide pühadeaegne kujundamine, dekoratsioonid, reklaam), samuti kaablite, juhtmete, torude jm. paigaldamine peab toimuma kooskõlastatult Väike-Maarja arhitektiga.

1.5. Ehitise välisilme peab olema korrastatud.

1.6. Kruntide valdajad on kohustatud hoidma korras neile eraldatud territooriumi ja hooldamiseks kinnitatud maa-alad ning projektijärgsed piirdeaiad. Nad on kohustatud niitma muru, pügama hekke ja kärpima puuoksi, mis kasvavad side- või elektriliinide kaitsevööndis ning varjavad liiklust reguleerivaid tehnilisi vahendeid või piiravad ristmikel väljavaadet (vaatevälja).

2. Keelud

2.1. Risustada ja reostada hooned ja nende ümbrust (maha loopida prahti, suitsukonisid, kirjutada hoonete seintele ja piirdeaedadele).

2.2. Lõhkuda hoonete fassaadielemente.

2.3. Hoida toiduaineid ja muid esemeid akende ja rõdude väliskülgedel.

2.4. Klopida rõdudel ja aknast pöran-

davaipu, visata välja tolmu- ja olmejäätmeid, hoida seal esemeid (välja arvatud haljastaimed ja lilled), mis ulatuvad väljapoole või kõrgemale rõdu piirdest, kuivatada pesu rõdu piirdest kõrgemal või selleks mitteettenähtud kohtades.

2.5. Hoida kütte- ja muud materjali väljaspool krundi piire.

KOERTE JA KASSIDE PIDAMISE EESKIRI

1. Käesolev eeskiri sätestab koerte ja või kasside pidamise nõuded Väike-Maarja valla haldusterritooriumil.

2. Koeri ja kasse on lubatud pidada nii, et oleks tagatud nende normaalseks eluks vajalike tingimuste ning veterinaarsete nõuete ja loomakaitse põhimõtete täitmine. Ühiskorterites võib koeri ja kasse pidada seal elunevate kõigi täiskasvanud isikute kirjalikul nõusolekul.

3. Koeri võib viia jalutama hoovidesse, tänavatele jm. kohtadesse, mis pole rahvarohked, kusjuures koerad peavad olema lühikese keti või rihma otsas ja tigidad koerad suukorviga.

4. Koeri ja kasse võib vedada ühissõidukites, pidades kinni vastavas sõidukis kehtivatest eeskirjadest ning tagades ohutuse (koerad rihma otsas ja suukorviga, kassid kinnises korvis või kastis).

5. Koera või kassi omanik on kohustatud:

5.1. Rangelt täitma kõiki sanitaar- ja hügieenieeskirju, vältima üldkasutatavate kohtade reostamist koera või kassi poolt, samuti nende järelevalveta olekut ning tagama inimeste ja loomade ohutuse. Majade sise- ja välistreppide, üldkasutatavate ruumide, aedu, parke, hoove, laste liivakaste jne., mida koer või kass on reostanud, peavad puhastama nende loomade omanikud.

5.2. Registreerima koera veterinaartöötaja juures alates kolmandast elukuust ning soetatud koera ühe kuu jooksul.

5.3. Esitama igal aastal kõik üle kolme

kuu vanad koerad vaktsineerimiseks marutaudi vastu veterinaartöötaja poolt määratud aegadel ja paikades.

5.4. Varustama koera kaelarihmaga, millel on registreerimise number ja omaniku aadress.

5.5. Koera või kassi haigestumisest põhjustatud surma korral teatama sellest veterinaartöötajale.

5.6. Koera või kassi, kes on hammustanud inimest või looma, ei tohi hukata, nad tuleb isoleerida ning viivitamatult teatada veterinaarteenistusele, kes teostab veterinaarse ülevaatuse ning määrab loomale karantiini.

5.7. Paigaldama territooriumi sissepääsule hoiatuse kurja koera olemasolul.

6. On keelatud:

6.1. Loomade suhtes looma hukkamist, vigastamist või loomade kannatusi põhjustavat tegu, kui see ei ole tingitud vajadusest looma ravida või veterinaarsest menelusest.

6.2. Looma hülgamine omaniku poolt, looma abituse seisukorda jätmine ning looma normaalseks eluks vajalike tingimuste loomata jätmine.

6.3. Võtta koeri ja kasse kaasa kauplustesse, sööklatesse, spordi- ja lastemänguväljakutele, samuti lasta neid ilma järelevalveta paljukorteriliste elamute trepikodadesse.

7. Eeskirja rikkumise protokoll on volitatud koostama, asja arutama ja halduskaristust määrama Väike-Maarja Vallavalikogu poolt volitatud ametnikud ja politseiametnikud.

Kohalike volikogude valimisest

20.oktoobril toimuvad Eestis kohalikud valimised. Selles Infolehes avaldame valimiste kalendri, järgmises aga kirjutame põhjalikumalt kohalike omavalitsuste volikogude valimise seadusest.

* Hiljemalt **22.juuliks** peab vabariigi valimiskomisjonil olema registreeritud erakondade nimekiri, mille saavad seejärel ka kõik valla ja linna valimiskomisjonid. See on ühtlasi lõpptähtjaks ka kõigile uutele või ühinevatele erakondadele, et osaleda nendel valimistel erakonnana.

* Hiljemalt **22.juuliks** moodustatakse valla või linna valimiskomisjon, määratakse selle esimees ja asendusliikmed.

* Hiljemalt **22.juuliks** moodustatakse valimisringkonnad, määratakse kindlaks nende arv ja piirid, numeratsioon ning mandaatide arv igas ringkonnas.

* Varemalt **1.augustiks** ja hiljemalt **21.augustiks** peavad erakonnad esitama dokumendid valimisliidu registreerimiseks.

* **1.-21.augustini** saab valla või linna

valimiskomisjonile esitada dokumente registreerimaks hääleõiguslike Eesti kodanike valimisliite, mis konkureerivad samadel alustel erakondade moodustatud valimisliitudega.

* Hiljemalt **6.augustiks** peavad erakonnad esitama valla või linna valimiskomisjonile nende isikute andmed, kes on volitatud erakonda esindama.

* Varemalt **6.augustiks** ja hiljemalt **5.septembriks** peavad erakonnad esitama pärast valimisliidu registreerimist dokumendid kandidaatide registreerimiseks.

* **6.augustil** algab üksikkandidaatide esitamine valimiskomisjonidele registreerimiseks. Esitada saab neid kuni **5.septembrini**.

Pärast kandidaadi registreerimist on tal isikliku avalduse alusel 10 päeva jooksul õigus loobuda kandideerimast.

* Hiljemalt **10.septembriks** registreeritakse nõuetekohaselt registreerimiseks esitatud kandidaadid, 10 päeva jooksul ar-

vates kandidaatide registreerimise päevast võetakse vastu avaldusi kandideerimisest loobumise kohta.

* Hiljemalt **5.oktoobriks** registreeritakse täiendavalt registreerimiseks esitatud kandidaadid.

* Hiljemalt **9.oktoobriks** saavad jaoskonnakomisjonid valimisringkonnas kandideerijate nimekirja ja teised dokumendid.

* **10.-19.oktoobrini** on eelhääletamine.

* **10.-20.oktoobrini** on volitatud esindaja kaudu hääletamine.

* **19.-20.oktoobril** on kodus hääletamine.

* **20.oktoobril** on valimised.

* Hiljemalt **27.oktoobriks** registreeritakse valitud volikogu liikmed ja avaldatakse komisjoni otsus valimiste tulemuste kohta.

* Hiljemalt **3.novembril** on uue valitud volikogu esimene istung.

Valimisteteemalist infot saab valilasekretär Peeter Rahnikut telefonil **61 407**.

Kirjandite võistlusest

Eelmises Infolehes kuulutas Väike-Maarja Naisselts välja kodukanditeemaliste kirjandite võistluse. Nüüdseks on autoreil ja kõigil teistelgi kooliskäijail kirjutusvahendid ilmselt suvepuhkusele saadetud, kuid loodame, et ehk edaspidigi saab lugeda nii huvitavaid, südamlikke, teraste tähelepanekutega töid. Žürii liikme Marika Kaasiku sõnul pakkus talle kirjandite lugemine tõelist naudingut. Ehk valmistavad siin lehes valikuliselt avaldatud parimad tööd rõõmu teilegi, lugupeetud lugejad!

Nüüd tulemusel. Naisseltsi žürii koosseisus Marika Kaasik ja Mall Lepiksoo otsustas preemiad jagada kolmes vanuseklassis järgmiselt:

1.- 4. klass

I Gert PELLO ("Kui ma oleksin vallavanem")

II Mirjam KUNBERG ("Minu koduküla")

III Kati SOONE ("Minu koduküla")

5. - 9. klass

I Agnes EGORS ("Armastus käib kodu kaudu")

II-IV Monika VÕÖRAS ("Kodumuru")

Pirjo EELMAA ("Kodumetsa võlu")

Kristel SELGEVEER ("Kodumetsa võlu")

10. - 12. klass

I Jane PERKO ("Mu kodu on punaste pihlade all")

II Hanna MARAN ("Kodumuru")

III Kristiina ALBI ("Ärkav/uinuv koduküla")

Lisaks naisseltsi auhindadele premeeris parimaid maaeluteemaliste tööde autoreid Väike-Maarja Põllumeeste Selts. Need said Rasmus JÄNES ("Meie talu"), Egert

TRALLA ("Maaelu head ja halvad küljed") ja Kristel KIPPEL ("Maaelu head ja halvad küljed").

Valla elu huvitavamalt käsitlevate tööde autoreile olid meened Väike-Maarja Vallavalitsuse poolt. Isikupärasemalt kirjutasid Siret VINKEL ("Kui ma oleksin vallavanem"), Agne KALSON ("Kui ma oleksin vallavanem") ja Ülle METSMAN ("Maaelu head ja halvad küljed").

Naisselts tänab kõiki kirjutajaid, samuti Väike-Maarja Põllumeeste Seltsi ja Väike-Maarja Vallavalitsust. Algas on tehtud! Kui seekord laekus ~ 60 tööd, siis järgmine kord juba 2 x 60 tööd (loodetavasti!).

Ilusat suve kõigile!

Väike-Maarja Naisseltsi nimel
Inga REINUMÄGI

Väike-Maarja Gümnaasiumi lõpetajatest

Käes on kohati päris suvised juunikuu päevad, mil võib juba varastel hommikutundidel lapsi õuedel mängimas näha. See tähendab, et kool on selleks korraks jälle läbi saanud ning laseb veidike jõudu koguda.

Paljudele tähendab seesama tore juunikuu aga pingelisi tööpäevi ja magamata öid. Ei

olegi vist vaja kaua pead murda mõistatamaks, keda ma selle jutuga silmas pean, sest, eks ole ju paljud lugejad praeguste abiturientide kunagised saatusekaaslased. Kas te aga mäletate tunnet, mis kaasnes koolist lahkumisega? Kas suudate meenutada, mida ootasite esimese klassi lävepakult üle astudes, ja

võrrelda seda tundega, mis valdas teid päeval, mil kõik üksteist aastat olid seljataha jäänud?

Siinkohal olekski ehk hea võimalus tuua lugejani praeguste abiturientide mõtteid, meenutamaks kunagist kooliaega.

Esimene klass. Kogu ruum on täis väikesi uudishimulike nägudega jõnglasi, kelle üks

suuremaid unistusi on täitumas - ometi kord on nad koolis, kus ei pea lõuna ajal magama!

Ah jaa, akna all, tagumises pingis, võib näha ka üpris morni nägu, sest üks tige õpetaja oli just väga lootustandva riuka lausa poole pealt ära keelanud. Täielik ebaõiglus!

Kell heliseb. Klassi astub õpetaja ning hakkab valju häälega mingit täiesti arusaamatut juttu ajama. Kahtlane, kas ta isegi aru saab, millest räägib. Suure igavusega kaob isegi kartus ja peagi

käed niimoodi ilusti laua peale panema nagu tema...

No on ikka hea tunne küll, lausa põlved võtab nõrgaks. Oktoobrilaps olla on ju hoopis midagi muud kui lihtsalt laps. Sellel tähekesel võiks ainult natuke rohkem kuldset olla - läigiks nagu paremini ja ma arvan, et siis paistaks kaugemale ka.

Huvitav, miks kõik suured õpilased kaelarätti nii vihkavad? Mina kavatsen seda küll ilusti triikida, et ta ikka veel ilusam oleks. Ainus probleem on veel sõlm, aga

julgevad mõned juba kõrvalegi vaadata.

Siinsamas, üle vahekäigu, istub üks väga tähtsa näoga tüdruk. Ei tea, kas ta on oma pika patsi üle uhke või? Tundub, et ta teab sellest kooli asjast ikka rohkem kui mina. Peaks vist ka

küll ma ikka ükskord selle ka selgeks saan. Oleks ma juba natuke vanem - tahaks teada, mis see komsomol on...

Nüüd ongi see oodatud aeg käes, aga näe - komsomoli ei kusagil! Praegu on teised ajad ja teised eesmärgid. Õpilased lõpetavad juba kaheteistkümnendat, mitte ühe-teistkümnendat klassi ja loodavad, et seoses hüppelaua pikenemisega on kasvanud ka stardikiirendus, mis neid suurde tulevikku paiskab.

Nii loodame ka meie, Väike-Maarja Gümnaasiumi õpilased, et täituksid unistused ja kõik siin elus läheks hästi. Me tahame näha maailma ja leida endas tasakaalu, et ka midagi suuremat korda saata. Eeskujusid selles võib Väike-Maarja ajaloost ju kuhjaga leida. Aitäh koolile ja õpetajatele, kes meid kõik need aastad kannatanud on. Usume, et ka kõigi teiste siinsete elanike tegemistest oleme midagi kasulikku kõrva taha pannud.

Nüüd peame aga minema.

Kohtumiseni!

Kõike head soovides Väike-Maarja Gümnaasiumi abiturientide nimel

Hanna MARAN

Katkendeid kirjanditest

Kui ma oleksin vallavanem.

Kui ma oleksin vallavanem, siis ma hoiaksin Väike-Maarja alevi ja selle ümbruskonna korras. Hoiaksin Väike-Maarja valda kuuluvad hooned korras sellega, et ma remondiks neid kohe, kui midagi juhtub. Hoiaks korras kõiki metsi ja põlde. Ma hoiaks ka kõikides lautades loomi sees, sest siis on inimestel rohkem tööd ja juba ehitatud hooned ei seisaks tühjana. Ma teeksin J.Liivi pargi ilusaks ja väikestele lastele mänguhuovi. Teeksin Väike-Maarjasse spordikooli, muusikakooli, suure kunstiringi. Teeksin veel kino ja uue haigla parema varustusega.

Gert PELLO 4.b klass

Kui ma oleksin vallavanem, siis ma ei laseks hulkuvaid koeri hukata, vaid laseksin nad lihtsalt kinni püüda ja koerteparki panna. Seal võiksid käia perekonnad, kes tahavad endale koera.

Merit VAIKSALU 4.b klass

Koduküla, kodumets.

Väike-Maarja on ärganud talveunest. Iga päevaga muutub mu koduküla ilusamaks, rohelisemaks, rõõmsamaks. Kui ta äärest kaob praht ning majade ümbrused on

riisunud, märkame ka kollaseid kevadekuulutajaid paiseleheõisi koos kõmiseva äikesepilve ning vihmasabinaga. Haihtub ka lämmatav tolm. Lähedalt mööda lendav kuldne liblikas kuulutab kõigile alanud kevadet ning sümboliseerib taasärrganud elu Väike-Maarjas.

Minu koduküla on mitmesuguseid aegu üle elanud, kuid loodetavasti on uinuv seisund möödas ning sinne rahvas tahab ja suudab astuda edasi ärksa, uuendusmeelse sammuga.

Kristiina ALBI 11.a klass

Maaelu teemal.

Maaelu on raske, kuid huvitav elu. Maa - see on oma maja, heinamaa, metsatükk.

Et maal elada, peab inimene olema terve ja tugev, täis elujõudu ja tahet midagi suurt korda saata.

Kristel KIPPEL 11.b klass

Maaelul on palju häid külgi - muidugi selle jaoks, kes armastab maal elada või puhata. Kui elad mõnes väikeses külakeses, äratavad sind hommikul kukelaul. Lähed õue, piimaklaas käes, istud pingile ja silmitsed, kuidas puud ja lilled ärkavad. Jood piima ja tunned rõõmu elamisest maal.

Aga inimesel, kes ei armasta maaelu, ei tasugi maale tulla, sest mis ta siin ikka kõssitab, kui ta ei tunne rõõmu sellest võluvast keskkonnast.

Egert TRALLA 7.b klass

Talupidajatel on praegusel momendil raske aeg, sest riik neid ei soosi. Raha ei jätku põldude harimiseks, hoonete kohendamiseks ja paljudeks teisteks hädavajalikeks tegemisteks.

Praegused edukad talud, mille peremehed on kahe jalaga maa peal ja oma probleemidele näkku vaatavad, kasvavad, kuid viletsamad ei tule toime.

Kõigele sellele vaadates tahaks loota ja soovida, et külad, mis praeguseks jalad alla on saanud, püsima jääksid ja need, kes uinunud, siiski ärkaksid.

Marju METSMAN 6.b klass

Meie talu on tore, sest siin oleme kõik eemal masinasuitsust ja lärma vast, haisvast ümbrusest, banaanikoortest maas, coca-colast ja hamburgeritest. Me ei tahaks elu sees sellest talust ilma jääda. Kodutalu on maailma parim koht elamiseks.

Pille VILGOTA 5.a klass

Katkendid valinud Marika KAASIK

Mu kodu on punaste pihlade all

Jutustan oma vanaisa talust.

Tema sünnikoha hooned asuvad legendikul väikese kõrgendiku otsas. Kunagi oli seal mõisapõld, ümbritsetud silmapiiril sinetava metsaga. Minu vaarisa oli talu saanud mõisamaast pärast võidukat Vabadussõda. Talu piirid ühtisid metsa ääres asuva vanaisa isa vana taluga. Kuna ehitatud taluhooned asusid lagedal, istutati sinna puid. Nüüd kohavad maja ümbruses 60-70-aastased kuused, männid, paplid, pajud ning punavad pihlad. Elumaja akende all on jasmiinid ja sirelid. Ümber maja on suur viljapuuaed - kirsid, ploomid, õunad, pirnid. Puudel on kuldnokapuud ja laudaräästas pääsupesad.

Ilus on seal kevadel, kui viljapuud ja pöösad on õitemeres, ilus on seal suvehakul, kui õitsevad sirelid ja jasmiinid ning sügisel, kui villjapuud on täis sügisande, mil kohisevad kuused, ladvad täis käbisid ning punetavad raskeis kobarais pihlapuud.

Mulle on jäänud südamesse aga üks imeline pihlakas, mis kasvab suure kivi otsas. See on uskumatu, kuid ometi tõsi. Hiigelsuur kivi asub taluhoonetest umbes 300 m kaugusel. Vanaisa lapsepõlves, kui puud olid veel noored ega varjanud vaadet laiadele väljadele, põlislaanele ja Rakvere linnusele, seisis see hiiglaslik kivirahn uhkes üksinduses keset välja. Kivile olnud hea pageda tigidate oinaste eest ja selle otsast narritada koeri, kes jooksnud ringiratast ümber kivi ning püüdnud küünte kribinal, kuid tagajärjetult ronida kivile. Üldiselt olnud see vanaisa ja ta noorema venna mängumaa, kus nad teinud lõket, milles küpsetasid kartuleid. Ka prooviti seal kirsilehtedest tubakat ning paugutati süsspüssi. Ema-isa pilgu eest oli kivi suurepärase pelgupaik.

Vanaisa jutustas, et ta olnud veel päris poisike, kui sammaldunud kivile hakanud idanema pihlakavõsu. Vanaisa hoidnud teda murdumise eest ning pihlakas aina kasvanud ja kasvanud. Nüüdseks on ta hiiglaslik puu, mille otsas sädistades punuvad pesi linnud.

Kolhoosiajal on selle kivi ümbrusesse veetud teisi kive, nende vahel kasvavad metsvaarikad. Keegi sõbralik koduuriija on kivi juurde pannud sildi: "hoidkem vanemate vara!". Võib-olla sellepärast, et kivi ülaosas on ümar lohuke - kunagi võis see kivi olla meie esivanemate kultusekiviks. Juurdeveetud kivide tõttu aga ei päästa ta enam koerte eest, oinaste eest aga küll. Kasvav puu on ajanud kivile sisse suure mõra ja ta on vajunud rohkem maa sisse. Ehk tuleneb see sellest, et Eesti ajal künti kivi ümbrus hoolega läbi, traktoritega aga hoiti aupaklikus kauguses.

Mäletan, kui vanaisa viis mind esimest korda suure kivi juurde. Olin siis veel päris väike. Teel sinna ümisesin omaette ning korjasin heinamaalt ja rukkipoollalt lilli. Seejärel asetasin lillekimbu kivile, paitasin ta sammaldunud külge ja laususin: "Ah sina oledki see "suur kivi"! Ise lootsin, et kivis elutsev haldjas hakkab nüüd minu kaitsehaldjaks. Edaspidigi püüdsin olla oma emale ideaalne laps. Küllap ma olengi, sest harva juhtus, et sain ema käest riielda.

Seda kirjandit kirjutades tunnen - igatsen sinna "suurele kivile", et seal lesides puhata maailma kärast, omi mõtteid mõlgutada ja taevast imetleda. Nii võin unustada oma üksluisse argipäeva, kujutleda, et olen vaid mina, kivi ja pihlakas.

Jane PERKO 11.a klass

Meie talu

Meie talu on väga vana. Me kolisime siia, kui mina olin pooleaastane.

Oleme oma majas palju remonti teinud, kuid teha on veel rohkem. Talvel on suhteliselt rahulik, aga kui kevad algab, algavad ka toimetused. Loomi meil praegu eriti palju ei ole - ainult viis lehma, kaks vasikat, kolm mullikat, kaks kassi, kolm koera ja mõned kanad.

Esimeseks tööks kevadel on karjaaedade parandamine, et lehmad kohe välja saaks, kui ilmad piisavalt soojaks lähevad.

Teiseks suureks tööks on riisumine ja maja ümbruse korrastamine. See on tõesti suur töö, sest meie talu ümber kasvab palju suuri puid. Tavaliselt läheb meil mitu nädalat, enne kui kõik korda saab. Alustame riisumisega ja prahi korjamise ning põletamisega.

Hiljem on maa kaevamine ja istutamine ning muu selline. Mulle meeldib siis õhtuti lõkke ääres istuda ja juttu ajada. Kui soojemaks läheb, sööme sageli õhtuti väljas. See on nii vahva.

Paar aastat tagasi sai meil valmis garaazh, mille peal on suur tuba. Suvel elame vennaga seal. Siis on tunne, nagu elaks oma majas.

Suvel on kõige suuremaks tööks heinategemine. Siis on meil alati keegi abiks. Isa lubab minul kaarutada ja heina vaalu ajada. Pärast aitame vennaga heinapakke lakka laduda.

On veel palju igasuguseid töid ja kõike ei jõua üles lugeda. Üks on küll kindel - mulle meeldib maal elada.

Rasmus JÄNES 7.a klass

Armastus käib kodu kaudu

Armastus käib kodu kaudu... Mis on üldse armastus? Armastus on jõud, mis seob inimest kas kellegagi või millegagi. Armastus on uks, mis avab inimesele kõik teed. Armastus on võim, millest vägevamat pole terves ilmas.

Arvan, et väide "Armastus käib kodu kaudu" peab tõesti paika. Inimesel, kelle kodu on täis armastust ja naerukilkeid, jätkub energiat seda ka teistele anda. Tema näol on alati rahuldus. Ta ei tea, mida tähendab viha, ta ei tea, mida tähendab kättemaks. Sellise inimese mõttekäik on täis optimismi ja lootust.

Usun, et ilmas pole ühtegi olevust, kes pole kurbust maitsta saanud. Igaüks meist teab, mis tunne on olla õnnetu, ja samas ka seda, mis tunne on olla õnnelik. See, kes on kodust kaasa saanud hella südame ja julguse edasi pürgida, peab olema õnneseen. Tema silmis peegeldub eriline helk, mis annab teistele jõudu raskustest üle saamiseks, tema naeratuses peitub võlujõud, mis meidki oma murede üle naerma paneb. Ta köidab inimesi oma rõõmu ja tahtejõuga. Talle ulatatakse alati abistav käsi, kui ta seda vajab. Ta ei ole kunagi ükski.

Kui aga juhtub olema nii, et vanemad ei hooli sinust, laidavad vahetpidamata, kaob inimesel elusäde. Ta on täis pessimismi, teda ei huvita miski peale kättemaksu. Ta kaotab oma sõbrad, sest kes tahakski tema kõrval

olla, kui ta on täis salakavalust ja viha. Selline inimene hüljatakse. Tema silmades peegelduvad pisarad, mis annavad märku, et ta sisimas ei ole lood just kõige paremad. Ta ümber on palju inimesi, ent siiski tunneb ta end üksi. Temaga ei suhelda ega leita kontakti, sest ta naeratus on võlts.

Tal tuleb raskustes ükski olla, sest teised ei saa aidata, kui sa ise ennast ei aita. Inimhing on küll teistega koos, aga ometi ükski! Üksindust ei soovi ma ka oma kõige hullemale vaenlasele, sest tean, mis on olla ükski. Sul pole kellegagi oma rõõmu ja muret jagada. Oled üksikum kui hunt. Oled seesmiselt tühi. Tahad nutta, kuid ei suuda. Kui nutad ühe peatäie patja, on hiljem südamel kergem ja meel rõõmsam. Tavaliselt ainult lühikeseks ajaks, aga siiski. Harilikult ei leia sellised inimesed elukaaslast või kui leiavad, siis kuuks või kaheks. Su elu muutub räpaseks ja tähtsusetuks.

Jah, inimese tuleviku ja silmaringi areng saab alguse kodust ning vanematel on tähtis roll. Minu kodus on nii tõusu kui ka mõõna olnud. Südamesopis säilib ikka lootus paremusele. Kas pole tõsi, et inimene elab tänu õnnehetkedele, sest kui poleks pimedust, poleks valgust, kui poleks kurbust, poleks ka õnne, kui poleks pisaraid, poleks ka naeratust. Armastamisvõime käib tõepoolest kodu kaudu.

Agnes EGORS 9.b klass

Kui ma oleksin vallavanem

Väike-Maarja on minu arust praeguse seisuga üka ilusamaid kohti Lääne-Virumaal. Kolhoosiajast ehitatud võimas kontor, vana kirik, tasemel koolimaja ja rahvamaja on selle aleviku uhkuseks.

Ei tohi unustada, et just maalt on sirgunud ajaloo kirkaimad tähed. G.Lurich, J.Liiv ja teisedki Eesti uhkused on, kas suuremal või vähemal määral seotud Väike-Maarjaga. Aeg läheb edasi ja iga alevielanik peab tuleviku nimel pingutama, mitte elama ajaloo mälestustest.

Kui mina oleksin vallavanem, paneksin erilist rõhku haridusele ja enesetäiendusvõimalustele. Lapsed on tulevik ja neile peab eelkõige mõtlema.

Rahaprobleemid ei kao vist Eestist iial ja seega vajab väike alevik Rakvere külje all raha ümberkorraldusteks. Mida esmalt saaksin teha, on lõpetada koolimaja juurdeehitus, mida pooldaks enamuse alevi inimesi. Õppeasutustega seoses rajaksin ka muusikakooli ja kunstikooli, kus lapsed saaksid õppida igasuguseid kunstiliike. Õpilasi tuleks eluks ette valmistada. Kohtumised teiste koolidega ja õppealased

ekskursioonid tuleksid igati kasuks. Pooldaksin igati lasteüritusi. Oleks tore, kui Väike-Maarja lapsed teeksid ise vallateatri, mitte ei jääks ootama külalisteatreid mujalt.

Kui sõita Rakvere poole, võib näha mitmeid veskeid. Kahju on vaadata ajalugu, mis ootab oma lõppu. Kui sinna rahad alla panna ja korda teha, võiks neisse rajada mõnusaids ajaveetmiskohti, kuhu saaksid täiskasvanud minna sõpradega või ärikaaslastega. Vanale Pandivere mõisale, mis elas üle Saksa aja, võiks taas oma endise kuju võimaldada. Ümber mõisa tuleks rajada suured roosiaiad ja mõisa kas kunstinäitus või ajaloomuuseum, mis meelitaks kokku turiste mitte ainult Eestist, vaid ka mujalt.

Kui tahame oma väikese alevi mainet kõrgel hoida, peame ise sellele kaasa aitama. Väga palju sõltub inimestest endist, kuid vald peaks olema rahvale eeskujuks ja toetajaks. Valla areng sõltub eelkõige sellest, kes on valla eesotsas.

Agne KALSON 8.a klass

YEELKORD ARMASTUSEST

Järg Infolehtedes nr. 4 ja 5 avaldatud Mare Nirgi mõtetele L. Viilma "Ellujäämise õpetusest" ja S. Lazarevi "Karma diagnostikast"

See, mis toimub praegu meditsiiniga, meenutab mõistukõnet ratsanikust.

Teel olles küsib ratsanik talunikult: "Kuidas sõita N linna?"

"Te lähete vales suunas," vastab talunik.

"Pole midagi, mul on suurepärane hobune."

"Kuid Te peate sõitma teises suunas," seletab talunik uuesti.

"Pole midagi, mul on mitme päeva söögi- ja joogivarud."

Mida parem on teie hobune ja suuremad on varud, seda enam te kaugenete eesmärgist. Mida täiuslikumaks ja kättesaadavamaks muutuvad meditsiini kui teaduse saavutused, seda kahtlust-äratavamaks muutuvad selle võidu tulemused tegelikkuses. Tegeledes ainult füüsilise kehaga, kaugeneb meditsiin üha enam oma eesmärgist - ravida inimest. Meditsiini ravimise meetodid on mõjutada haigeid organeid, eemaldada või asendada, kui muud üle ei jää, puhastada, õigesse asendisse seada jne. Kui inimene oleks ainult keha, oleks see ainuõige, kuid inimene on üheaegselt nii keha kui väli, kusjuures väli on tähtsam kui keha.

Kaasajal on olemas aparatuur, mis mõjutab inimese biovälja, välistades seega vajaduse kasutada ka ravimeid. S.Lazarev diagnoosis patsienti, kes oli läbi teinud sellise ravi. Mehel, kes oli teeninud Afganistanis, olid maohaavad. Põhjuseks kõrge teadlik agressiivsus ja vihkamistunne, mida tal tuli kogeda sõjas. Tema väljas olid välja kujunenud võimsad inimeste hävitamise programmid, oli toimunud karma struktuuride deformatsioon. Pärast välja mõjutamist aparaadiga patsiendi väli tervenenes ja füüsiliste organite seisund paranes tunduvalt, kuid endokriinsüsteemi ja esimese chakra energeetika olid tunduvalt hullemad kui enne ravi (aparaadiga). Maohaavad armistused, väline agressiivsus langes järsult, kuid tunduvalt tõusis alateadvuslik agressiivsus. Selgus, et maohaavad blokeerisid inimeste hävitamise programmi, selle edasimineku alateadvusse. Pärast ravi, s.o. välja mõjutamist aparaadiga läks agressiivsus teadvusest üle alateadvusse. Vaimsuse ja hinge parameetrid, mis vastutavad selle isiku laste ja ta enda tervise eest tulevikus, langesid järsult. Eelpoolmainitud aparatuur, olles kahtlemata meditsiini kõrgemaks saavutuseks vastab selle filosoofiale: "koristada" tagajärjed, mitte mõeldes haiguste põhjustele. Selline aparaat tasandab kõige jämedamaid karma struktuure, ajab sellega haiguse "sisse", mitte ei kõrvalda seda. Veelgi sügavamale aetuna hakkab haigus hävitama mitte ainult üksikut organit, vaid kogu organismi immuniteti.

Kuna haigus on inimese vale käitumise, vale mõtlemise blokeering, kõige sagedamini alateadvusliku, siis nende blokeeringute kõrvaldamine ravimite, narkootikumide või taolise biovälja mõjutava aparatuuri abil ainult kiirendavad hävinguprotsessi. Kõik, mis on loodud, ei kao iseenesest kuhugi, mõjutades ainult lükkame probleemi edasi. Hingega lõime, hinges peame mõistma, kui mõistame, andestame ja palume andeks, sest Universum on Armastus. Andestuse mehhanism on katkematult seotud meie maailmamõistmisega - et mõista seaduse rikkumist, peab teadma seadust. Vaimsel peentasandil kontakteerub iga inimene Jumalikuga nagu iga organismi rakk kogu organismiga. Kontakti katkestada ei ole võimalik, ükskõik kui raske karma või ükskõik milliste käitumisnormidega inimesega on tegemist. Iga inimese väljastruktuurid sisaldavad informatsiooni kõrgemate seaduste rikkumisest esivanemate poolt ja nende endi eelmiste kehastumiste poolt, ja mida tõsisemad rikkumised, seda kõrgemal, peenemal tasandil nad on. Püüdlemine läbi andeks palumise Jumaliku poole - see on pääs peentasandile, inimese hingeline ülendumine ja ühtlasi karma puhastamine.

ainult keha, vaid ka hinge(välja) üheaegselt, ravib juba retsepti väljakirjutamisega, sest ta armastab haiget ja oma töö ning sõna-paar "abi anda" on tema jaoks püha. Meditsiin tervikuna aga aitab haigel kergendada kannatust, andes ajapikendust inimese probleemidele.

Ravimine - see on armastuse, headuse, Loojaga ühtsuse kasvatamine hinges. Kord uuris S.Lazarev, milline joon ühendab kõiki kõrgealisi. Toitumine - kõige erinevam, kõige mitmekesisem, käitumine samuti. Ainus, mis osutus ühiseks, oli **heasüdamlikkus**, s.o. teistele suunatud energeetilise rünnaku puudumine ja vastavalt isiklik mittehaavatavus. Aga see ju ongi kõige suurem ühtsuse tunnetamine, ja kui see on olemas, armastab selline inimene ka kõige jälestamisväärsemat kurjategijat, kuna ta mõistab põhjust, ning rünnakuid, mis on suunatud tema enese vastu, ei tekita haavumistunnet, sest ta teab kohe, et tuleb mõtiskleda selle üle, mis on tema enda hinges, millega ta ise rünnaku esile kutsus. Kui ta ka seda põhjust ei leia, palub ta ometi mõttes Jumalalt andeks inimese eest, kes teda ründas, selle eest, et tal seda teha tuli. Mida heasüdamlikum inimene, seda vähem hakkab talle rünnakuid osaks saama. Igasugune väline agressioon Teie vastu on alati sünnitatud Teie enda sisemise teadvusliku või alateadvusliku agressiivsuse poolt (sarnane tõmbab sarnast). Väga sageli ongi tegemist alateadvusliku agressiivsusega. Oma olemuselt väga vaikne ja kena lapsuke võib sattuda ränga kuriteo ohvriks, põhjuseks alateadvuses (bioväljas) olev informatsioon vanemate, esivanemate seaduserikkumistest või enda eelmise eluga seonduv. Mingisugune agressioonivorm ei ole võimalik, kui meie hinges ei ole analoogilist programmi.

Universumi eksisteerimise aluseks on informatiivsed protsessid. ("Alguses oli sõna.") Aine ja informatsioonivälja eksisteerimise aluseks on pidev vastastikune üleminek ühelt teiselt. Aine, s.o. keha, mis on suunatud Maa ja kõige maise poole. Väli, s.o. mõte, hing ja inimese vaim, see eksisteerib kogu Universumis. Mõte on see, millega me loome, mõte on informatsiooniühik; nii nagu halvad nii ka head mõtted ühinevad struktuuridesse ning seejärel informatsiooni süsteemidesse. Väli püüab üle minna aineks, aine püüab saada väljaks.

Selleks, et vastandid läheksid teineteiseks üle ja toimiksid vastastikku, peab neil olema vahendaja, milles ühineksid mõlema omadused. Selleks on hing. Vaimsel peentasandil ei ole meie vahel erinevusi - me oleme tervklikud. Välja eneseregulatsioonisüsteem on tagasiside Universumiga, mille olemus on selles, et inimese iga tegevus, halb või hea, läbi Universumi ühtse informatsiooni - energeetilise välja tuleb inimesele endale tagasi.

Mõtiskleme korra Piibli üle. Piibli kaudu räägib Jumal inimesega. Piibli küsused on vaimse maailma seadused, inimeste energeetilise vastastikuse mõju või toime seadused. Mida tähendab termin kolmainusus? Jumal Isa - Jumal Poeg (tõeline Jumal ja tõeline inimene samaaegselt) - Jumal Püha Vaim (Jumalik vägi, energia). See termin tuli kirikus käbele pärast Kristuse taevaminekut, pärast seda, kui ta oli lunastanud maailma. Piibel ütleb, et Jumalani jõuame läbi Kristuse, Kristus on nagu vahendaja, et täituks Jumala vägi. Bioenergeetilises tõlgenduses: vaim - hing (kui vahendaja) - keha (algsest pärit Kreeka filosoofiast). Kui me väidame, et füüsiline reaalsus luuakse Universumi informatsioonilis-energeetilisse välja kodeeritud informatsiooni alusel (negatiivsed või positiivsed programmid), mis informatsiooni struktuuridest kantakse üle energeetiletele ja realiseerub nii füüsilisel tasandil, siis see olekski lühidalt "kolmik" - informatsioon - energia - materia.

(järgneb)

Kutsusin oma venna Juhani Alatskivilt asetäitjaks, kuid tundmatule ei tahetud kihelkonnakohtu poolt seda ametit usaldada. Kuid ka sellest sain üle. Kihelkonnakohtu notariks oli Väike-Maarja köster Voldemar Eichhorn, kes vastutuse enda peale võttis. Kohapeal lubas Juhani juhtida endine vallavanem ja tolleaegne vallakohtu esimees

Moorits Mikhelson, kes oli valla asjaajamisega kõigiti tuttav. Nii võisime Krimmiga maikuu keskel 1887 kolud kotti panna ja Rakverre sõita, kus oli asjaajamist ja kus Krimm tahtis juudi poistega piljardis viimse lahingu lüüa. Jakobson jäi Väike-Maarjasse, kus ta sellel aastal oma "Udumäe kuninga" kirjutas. Ristipäeva hommikul sõitsime Venemaa poole teele. Õhtuks jõudsime Tosna jaa-ma. See oli meie matka esimene peatuspaik, juba kavas ette nähtud. Et ümbruses ühtki paremat võõrastemaja ei leidunud, sattusime halba ööbimispaika. Tuba näis kaunis korralik olevat ja voodipesu üle ei võinud nuriseda. Magama heitnud, asus terve leegion lutikaid meile kallale. Tuli nõu pidada, kuidas nendest lahti saada. Tõtsime madratsi põrandale, kuid nad asusid ka seal meile kallale. Krimm tõendas, et neid varsti nii palju madratsi alla koguneb, et meid oma seljas ühes madratsiga ühest seinast teise kanda võivad. Tõusime üles, kloppisime madratsi ja tekid-linad puhtaks ja panime voodisammastele veenõud alla, nii palju kui neid leidsime, ka teeklaase selleks tarvitades, et lutikad voodisse ei pääseks. Minu arvamise järele pidi tuli põlema jääma, et söödikud valges ei julgeks kallale tulla. Krimm kustutas tule ära öeldes, et lutikad meid pimedas üles ei leia. Varsti hakkas neid laest nagu vihma meile kaela sadama. Terve öö kulus nendega võideldes, et silma kinni ei saanud. See oli esimene lahing "vene punastega", mis nagu ennustuseks oli tulevastele aegadele. Ristipäeval leidsime korteri ja kostikoha ühe õpetaja perekonnas. Seal oli lahke perenaine ja kaks alaealist last, kellega tihti jalutamas käisin. Kolme nädala jooksul võtsime grammatikast sõnaõpetuse ehk etümoloogia tublisti läbi. Kõik oleks hästi läinud ja meie oleksime võinud kauemaks sinna jääda, aga meie õpetaja oli suur alkoholitartvitaja, ja et Krimmil ka need kalduvused ei puudunud, teatasin talle, et meil siit tuleb lahku-da, sest meie peame ju Venemaad laiemas ulatuses nägema, kui on seda Tosna ümbrus. Krimm alistus mu nõudmisele ja varsti tuli reis ette võtta. Kavatsus oli Tveri lähedusse asuda, jääme aga Novgorodi kubermangu peatuma. Tšudova jaama jõudes kohtasime siin üht eestlast, kes Krusino alevis elas. Mees kiitis väga sealset ümbrust, elu ja liikumist. Seal asuvat noor ja tark preester ja õpetajad, kellel meil võivat tunde võtta. Läksime parvel üle Valhovi jõe, mille teisel kaldal Krusino alev asub. Seal asusime ühe endise allohvitseri perekonda elama, kes harmoonikate parandamise ja hääleseadmisega iga päev hommikust õhtuni töötas. Põldu haris naispere. Alevi elanikud olid hoobilt ka hingemaade pidajad. Es-malt silmitsesime ümbrust, siis tutvusime kohaliku preestri ja õpe-tajaga. Vastutulek oli sõbralik ja soe. Preester tutvustas meid varsti koha ajaloo-ga. Krusino valla ja küla olevat keiser Aleksander I omaaegsele ministrile Araktšejeville kinkinud, kes küla oma plaanide ja kavade järele suurepäraseks mõisaks ümber ehitanud. Oli tunda, et siia omal ajal suuri kapitale oli paigutatud. Mõisa suurest pargist olid kanalid läbi kaevatud, kuhu jõest tõrrejämestuste raud-torude ja vesivärvate kaudu vesi juhitud ja seisev vesi samasu-guste kaudu tagasi jõkke voolata lastud. Kanalite üle viisid võr-gusarnased raudsillad ja looduslikke või kunstlikult tehtud mäekünkaid ühendasid samasugused rippuvad sillad. Kõik see en-dine ilu ja uhkus oli varemeteks purunenud, mida keegi ei olnud kohendanud. Meile näidati ka lossi läheduses asetsevat Araktšejevi monumenti tema büstiga. Hiljem kuulsin Araktšejevist, et ta Krusi-nosse kiriku ehitanud ja sinna püha neitsi Maarja pildi oma ar-mukese näo järele maalida lasknud, mis hiljem, kui see avalikuks tulnud, suure sensatsiooni esile kutsunud. Küla majad oli ta lasknud laiade tänavate äärde liinis ehitada, et sellega oma mõisale aleviku kuju anda. Ümbrusega enamvähem tutvunud, tahtsime läheduses

ELU JA MÄLESTUSI

Noor-Eesti kirjastus Tartus 1936

Jakob Liiv

asuvat suurt Lapšina tuletikuvabrikut näha, mis oli omasarnane terves Vene riigis, mille kuulsus ja toodang välismaalegi ulatus. Õeldi seal tuhandeid inimesi töötavat. See vabrik oma majade kogu-ga ületas suuruselt peaaegu terve aleviku. Läksime Krimmiga ka-hekesi kontorisse, et luba paluda vabrikut ka seestpoolt vaadata. Terve kantselei pere sattus ärevusse. Üks ametnik tegi sügava kummarduse ja ütles, et seda luba võib ainult direktor anda, ja läks sellele meie soovi teatama. Tagasi tulles ütles ta, et direktor meid poole tunni pärast jutule võtab. Seda aega kasutasime vabriku ümb-rusega tutvumiseks. Eriti paistis see silma, et lapsed, umbes 10-14 aasta vanused, hakkasid suurel hulgal vabriku poolt alevi poole rändama. Kõisime kontorit väljuvalt ametnikult, miks lapsed vabriku koolist nii vara koju lähevad. See naeratas ja ütles, et siin ei ole mingisugust kooli, need on vabrikutöölised, kes karpe valmis-tavad, tikke karpidesse laovad ja neid pakivad. Meie küsimuse peale, miks nad nii vara lõunale lähevad, seletas ta: "Meil tehakse ikka nii, saadetakse lapsed töölt ära, kui välismaalased vabrikut vaata-ma tulevad, et nad ei näeks alaealiste töötamist vabrikus." Krimm tähendas ametnikust lahkudes, et täna Gogoli revident teist korda etendatakse, mille üle südamest naersime ja lubasime direktori juu-res õige tähtsant näod ette teha. Poole tunni pärast saime direktori jutule, kes oli päris kehatatud lahkus ise. Meie vigasest keelest järeldas ta kohe, et meie venelased ei ole, ja küsis, kust maalt meie pärit oleme. Seletasime, et oleme sama riigi kodanikud, Baltimere rannikult, oleme siseriigis rändamas ja meie oma huvi ajas meid seda kuulsat vabrikut vaatama. Meie kodumaal ei ole ühtegi säärast asutist. Direktor andis meile juhi ühes, kes vabrikus töötamise haavapalgist kuni tiku valmistamiseni, pakkimiseni ja vabrikust väljasaatamiseni ära seletas. See nõudis aega üle paari tunni. Päeva neli kulus meil ümbrusega tutvumiseks, siis hakkasime preestri juures tunnis käima, mis algul vaid jutlemiseks kujunes, kusjuures ta iga meie keeleviga parandas. Eestimaast ja eesti rahvast ei tead-nud preester midagi. Baltimere maid mainides ja kaardilt meie elu-kohta näidates, hakkas ta taipama ja selle vastu huvi tundma. Tema teades asusid Baltimaadel ainult luteriusulised sakslased.

Mõni päev hiljem hakkas alevikus isesugune ärevus ja tegevus. Parandati ja pühitati tänavaid, koristati nähtavatelt kohtadelt mus-tus, kohendati katkisi katuseid ja pesti värvitud majade seinu. Oli saabunud teade, et keisri vend suurvürst Vladimir siia sõidab ja siin paar päeva peatub. Krusino alevis asus alaliselt üks sõjaväe-osa, mis nüüd mõnikümmend versta eemal laagris oli. Suurvürsti tulek oli seletatav selle laagri ülevaatusega. Teiseks alevi kor-ralduseks oli see, et siin samal ajal mingisugune kiriku mälestus-päev peeti ja jumalakuju Novgorodist pidulikult siia toodi, mis oli haruldane sündmus. Meie elu kippus õige täbaraks kujunema. Urjadnik ja mingisugune küla- või alevivanem astusid korterisse ja nõudsid meie dokumente näha, mis juba algul samadele amet-nikkudele olime esitanud. Nüüd hakati meid usutama, miks meie just suurvürsti saabumiseks siia olime asunud. Seletasime, et meil suurvürsti siiatulekust aimugi ei olnud, ja põhjused, miks tulime, oleme teile juba varem seletanud. See ei rahuldanud ametnikke ja urjadnik ütles, et ta on sunnitud meid suurvürsti siinviibimise ajaks arreterima. Meie protesteerisime selle vastu, seletades, et selleks vähimatki põhjust ei ole. Ja kui seda teha tahetakse, siis teatame kohe telegrammiga Novgorodi politseiülemale. See alandas natuke ne urjadniku kõnetooni ja ta lubas meid kodusesse aresti panna. Ka sellega meie ei nõustunud, ütlesime, et oleme sama truid suuri alamad nagu teiegi ja meil on sama õigus oleme keisri venda suurvürsti näha nagu teda näeb kogu sinne rahvas.

(järgneb)

TEATED

Kasvada on rõõm ja rikkus,
kasvada on vaja,
kuid ei iial täis saa pikkus,
kasvad eluaja.

L.Andre

OTT PLUUM	06.05.1996
LAURA AISTLA	08.05.1996
ALORE SOINI	11.05.1996
LAURA PUHILAS	19.05.1996
BIRGIT BASMANOVA	27.05.1996
ANDRA PIIRIKIVI	29.05.1996

Üle elu käis surmatuul vinge,
Sinu ajast sai ajatu tee ...

MAIE METSJÕE	25.10.1935	-	06.05.1996
RAIMO JOLL	03.05.1943	-	07.05.1996
KARLA PRITS	19.08.1910	-	28.05.1996
ENDEL KIDEMANN	14.10.1936	-	31.05.1996
MARVE LILLEPEA	30.05.1996	-	11.06.1996

Väike-Maarja TÜ müüb pakitud
soola:

- * jäme, nr.1- hind 0,95 EEK
- * peensool EKSTRA - hind 0,70 EEK

Info telefonidel 36 246; 36 240

Väike-Maarja TÜ tänab

aktsiaseltsi OMA

ja

aktsiaseltsi ERIT

mõistva ja asjaliku suhtumise ning kiire ja
väga kvaliteetse töö eest

kaupluse EDU remontimisel.

Heli KOMP

Surnuaiapäha

Väike-Maarja vanal surnuaial

toimub 30.juunil 1996.a. kell 15.00

Õnnitleme!

Juunikuus

✿ HELMI LAUKSE	01.06. - 70
✿ AILI ROOS	02.06. - 81
✿ MARTHA PIIRTS	02.06. - 90
✿ ÜLO VILIDU	03.06. - 70
✿ MARFA PUŠKINA	04.06. - 84
✿ ELLEN-HEINRIETTE KAURLA	06.06. - 80
✿ MATVEI MARTOKAINEN	07.06. - 81
✿ ALIIDE MEISNER	08.06. - 83
✿ MATS ALATARE	08.06. - 89
✿ ANITA RANDMÄE	14.06. - 84
✿ HELMI KRUUSIMAA	15.06. - 82
✿ HILDA VÄLJAOTSA	18.06. - 90
✿ JOHANNA-PAULINE PONN	22.06. - 83
✿ SELMA LIIV	24.06. - 80
✿ EMILIE TANK	25.06. - 93
✿ LEIDA JÖGIS	26.06. - 85
✿ ELFRIEDE TOLSBERG	29.06. - 75
✿ VILMA EHASTU	30.06. - 70
✿ VERNER LILLEVÄLI	30.06. - 70

Soovime õnne ja tugevat tervist!

Väike-Maarja Vallavalitsus